
Den blaa Anemone (trykt udgave)

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne Hjertes Kvarts
maa smelte ved at se det
den første Dag i Marts.
Hvad gennembrød den sorte Jord
og gav den med sit søblaa Flor
et Stænk af Himlens Tone?
Den lille Anemone,
jeg planted der i Fjor.

Paa Lolland jeg den hentede,
et Kærtegn fra min Fødeø.
Saa gik jeg her og ventede
og tænkte, den maa dø;
den savner jo sit Skovkvarter,
sin lune Luft, sit fede Ler;
i denne fjendske Zone
forjaar min Anemone;
jeg ser den aldrig mer.

Nu staar den der og nikker
saa sejersæl i Jyllands Grus
ukuelig og sikker
trods Ensomhed og Gus,
som om Alverdens Modgang her
har givet den et større Værd,
en lille Amazone
og dog min Anemone
som Søens Bølge skær.

Hvad var det dog, der skete?
Mit Hjerte koldt og haardt som Kvarts
det smelter ved at se det
den første Dag i Marts.
Jeg tænkte: "Evig skiltes ad
min Sjæl og Glæden," da jeg sad
i Vintrens grumme Done.
Nu gør min Anemone
mig atter fri og glad.

For denne rene Farve
den er mig som en Vaarens Daab,
den la'r mig nyfødt arve
en Evighed af Haab.
Saa bøjer jeg mig da mod Jord
og stryger ømt dit Silkeflor,
en Flig af Naadens Trone.
Du lille Anemone,
hvor er vor Skaber stor!